

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul al Institutului European din România” ([www.ier.ro](http://www.ier.ro)). Permisuniunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support European Institute of Romania ([www.ier.ro](http://www.ier.ro)). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court’s database HUDOC.

## ***Saadi împotriva Italiei - 37201/06***

Hotărârea din 28.02.2008 (MC)

### **Art. 3**

#### **Expulzare**

Riscul de a fi supus unor rele tratamente în cazul expulzării în Tunisia a unui terorist judecat în lipsă: *expulzarea ar constitui o încălcare*

*În fapt* – Reclamantul este resortisant tunisian. În 2001, a obținut permis de ședere în Italia. În 2002, fiind bănuțit de terorism internațional, acesta a fost reținut și arestat preventiv. În 2005, o *corte di assise* din Italia l-a condamnat la pedeapsa închisorii pentru asociere în scopul săvârșirii de infracțiuni, fals în înscrisuri și tăinuire. La data pronunțării hotărârii Marii Camere, o procedură era pe rolul instanțelor italiene. În 2005, o instanță militară tunisiană l-a condamnat în lipsă pe reclamant la 20 de ani de închisoare pentru apartenență la o organizație teroristă activă în străinătate pe timp de pace și pentru instigare la terorism. Acesta a fost eliberat în august 2006, după ce și-a executat pedeapsa în Italia. Ministrul de Interne a dispus expulzarea sa în Tunisia, în temeiul legislației privind combaterea terorismului internațional. Reclamantul a făcut cerere de azil politic, care a fost respinsă. În temeiul art. 39 din Regulament (măsurı provizorii), Curtea a solicitat Guvernului italian suspendarea expulzării până la noi dispoziții.

*În drept* – Art. 3: Curtea nu poate subestima pericolul pe care îl reprezintă terorismul și dificultățile considerabile întâmpinate de state pentru protejarea populației față de violența terorismului. Cu toate acestea, nu se pot pune în balanță riscul ca o persoană să fie supusă unor rele tratamente și pericolozitatea acesteia pentru comunitate dacă nu este expulzată. Perspectiva ca persoana să constituie o amenințare gravă pentru comunitate nu reduce cu nimic riscul ca aceasta să sufere un prejudiciu dacă este deportată. Din acest motiv, ar fi incorect să se ceară un criteriu al probei mai strict în cazul în care persoana este considerată a fi un pericol grav pentru comunitate sau chiar o amenințare pentru siguranța națională întrucât o astfel de abordare este incompatibilă cu caracterul absolut al art. 3. Asta ar echivala cu a afirma că apărarea securității naționale justifică acceptarea mai facilă, în lipsa unor probe care respectă un criteriu mai strict, a riscului supunerii persoanei respective la rele tratamente. Curtea reafirmă că, pentru ca o expulzare forțată să fie contrară Convenției, condiția necesară – și suficientă – este aceea că riscul ca persoana respectivă să fie supusă unor rele tratamente în țara de destinație să fie real și bazat pe motive serioase și reale. Curtea a ținut seama de rapoartele referitoare la Tunisia, întocmite de Amnesty International și Human Rights Watch, care prezintă o situație îngrijorătoare, concluziile rapoartelor fiind coroborate și de un raport al Departamentului de Stat din SUA. Rapoartele menționează cazuri multiple și periodice de tortură și rele tratamente în cazul persoanelor acuzate de terorism. Practicile denunțate – care sunt aplicate deseori în timpul arestării preventive – includ suspendarea de tavan, amenințări cu violul, administrarea de șocuri electrice, scufundarea capului în apă, loviri, precum și arsuri de țigară. Acuzațiile de tortură și rele tratamente nu par să fie examinate de autoritățile competente din Tunisia, care folosesc deseori mărturisirile obținute sub constrângere pentru a

pronunța condamnări. Curtea nu se îndoiește de fiabilitatea rapoartelor respective și reține că Guvernul italian nu a prezentat probe care să infirme aceste afirmații. Dat fiind că reclamantul a fost condamnat în Tunisia pentru infracțiuni legate de terorism, există motive serioase și reale pentru a crede în existența unui risc real ca acesta să fie supus unor tratamente contrare art. 3 dacă este expulzat în Tunisia. De asemenea, autoritățile tunisiene nu au oferit asigurările la nivel diplomatic solicitate de Guvernul italian. Existența unor legi interne privind garantarea drepturilor deținuților și acceptarea tratatelor internaționale relevante, menționate în notele verbale ale ministrului tunisian al Afacerilor Externe, nu sunt suficiente pentru a asigura o protecție corespunzătoare față de riscul unor rele tratamente în cazul în care, precum în această situație, surse fiabile raportează practici vădit contrare principiilor Convenției. În fine, chiar dacă autoritățile diplomatice ar fi dat asigurările la nivel diplomatic solicitate, acest lucru nu ar fi scutit Curtea de obligația de a verifica dacă astfel de asigurări constituiau o garanție suficientă pentru protejarea reclamantului împotriva riscului de a fi supus unor tratamente interzise de Convenție.

*Concluzie:* încălcare dacă se execută decizia de expulzare a reclamantului în Tunisia (unanimitate).